

[Handelsministeren.]

ren og finansministeren også efter nævnets ophævelse at give dispensationer. Denne bestemmelse er begrundet i, at det ikke kan udelukkes, at der efter 30. april 1959 fra en tysk statsborger eller fra et tysk selskab vil kunne fremkomme en ansøgning, som det undtagelsesvis vil være rimeligt eller ønskeligt at tage under behandling. Det kan således tænkes, at faktiske for den pågældende undskyldelige omstændigheder har været til hinder for indgivelse af dispensationsandragende eller for den fulde opklaring af en tidligere behandlet sag, ligesom det kan tænkes, at der i en sag kan gøre sig sådanne ganske særlige omstændigheder gældende — herunder navnlig hensynet til danske interesser — at det skønnes ønskeligt, at dispensation gives.

Det fremgår imidlertid af lovttekstens formulering og af bemærkningerne, at en dispensation i medfør af denne bestemmelse kun skal kunne gives ganske undtagelsesvis.

Ifølge lovforslaget vil efter nævnets ophævelse dispensationer fra konfiskationsloven således i princippet ophøre.

Ved konfiskationslovens ikrafttræden anslog man på grundlag af en opgørelse over de til direktoratet for vareforsyning anmeldte tyskejede værdier nettoprovenuet af den ved loven konfiskerede ejendom til at blive ca. 100 mill. kr. Den samlede nettosum, der er indgået ved konfiskation, androg pr. 1. november 1957 ca. 156 mill. kr.

Af dette provenu er ca. 148 mill. kr. overført til statens reguleringskonto i Danmarks nationalbank, og der henstår således endnu ca. 8 mill. kr. på kommissarii konto i nationalbanken.

Som nævnt i forslagets bemærkninger kan der ikke opstilles beregninger over størrelsen af de formueværdier, der foreslås fritaget fra den stedfundne konfiskation, idet fritagelsen så godt som udelukkende omfatter formueværdier, som kommissarius ikke har kunnet efterspore. En del — formentlig en væsentlig del — af de værdier, der foreslås fritaget, består imidlertid i krav på falden arv, der henstår i uskiftede boer. Om disse krav kan det siges, at de i de fleste tilfælde sikkert alligevel efter ansøgning ville blive fritaget fra konfiskationen i overensstemmelse med den dispensationspraksis, der hidtil er fulgt.

Om forslagets enkelte bestemmelser tillader jeg mig i øvrigt at henvide til bemærkningerne.

Ved fremsættelsen af forslaget til konfiskationsloven i 1946 karakteriserede den daværende handelsminister med rette forslaget som usædvanligt. På grund af sin usædvanlige karakter har loven — navnlig med hensyn til de retningslinjer, efter hvilke dispensationsansøgningerne burde afgøres — været vanskelig at administrere. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til her at sige tak for det arbejde, der er udført i kommissariatet og i nævnene.

Endelig vil jeg gerne erklære mig rede til i det udvalgt, som jeg formoder vil blive nedsat til forslagets videre behandling, at give de oplysninger om konfiskationslovens administration, som måtte ønskes.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Derefter har jeg den ære at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.*

Forslaget er på en række punkter overensstemmende med en kommissionsbetænkning af 9. oktober 1957 og med det lovforslag, som jeg fremsatte her i tinget den 23. januar d. å. Samtidig blev der på grundlag af den pågældende kommissionsbetænkning fremsat forslag til lov om forsikringsvirksomhed. En del af forslaget til lov om forsikringsvirksomhed, nemlig reglerne om anbringelse af livsforsikringsselskabernes midler svarende til selskabernes forsikringsfonds, blev gennemført ved en særlig lov, der er trådt i kraft den 1. juli d. å.

Den 8. oktober d. å. blev forslaget til lov om forsikringsvirksomhed fremsat på ny, i alt væsentligt i overensstemmelse med det tidligere fremsatte forslag. Ved genfremsættelsen af dette forslag omtalte jeg, at forslaget om ændringer i pensionskasseloven ikke samtidig havde kunnet genfremsættes, da en henvendelse om forslaget fra nogle funktionærorganisationer havde givet anledning til, at visse spørgsmål bl. a. i forbindelse med en friere adgang til anbringelse af pensionskassernes midler var blevet taget op til drøftelse mellem forsikringsrådet og de interesserede organisationer.

Disse forhandlinger er nu tilendebragt